

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 1 iulie 2014 –
Sanoma Media Finland Oy/Nelonen Media, Helsinki/Viestintävirasto**

(Cauza C-314/14)

(2014/C 292/25)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: Sanoma Media Finland Oy/Nelonen Media, Helsinki

Intimată: Viestintävirasto

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2010/13/UE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din cauza principală, acesta se opune unei interpretări a legislației naționale potrivit căreia partajarea ecranului nu este considerată semnal de separare a unui program audiovizual de publicitatea televizată, dacă o parte a ecranului este rezervată genericului de la finalul programului, iar o altă parte este rezervată prezentării programelor care vor fi difuzate în continuare pe canalul unui organism de radiodifuziune, fără a apărea pe ecranul partajat și nici ulterior un semnal acustic sau optic care să indice în mod expres începutul unei pauze publicitare?
- 2) Având în vedere caracterul de reglementare minimă al Directivei 2010/13/UE, articolul 23 alineatul (2) din directivă trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din cauza principală, acesta nu este compatibil cu calificarea semnalelor de menționare a sponsorului, transmise în cadrul altor programe decât programele sponsorizate, drept „spoturi publicitare” în sensul articolului 23 alineatul (1) din directivă, care trebuie incluse în spațiul publicitar maxim admis?
- 3) Având în vedere caracterul de reglementare minimă al Directivei 2010/13/UE, noțiunea „spoturi publicitare” prevăzută la articolul 23 alineatul (1) din directivă coroborată cu expresia „[p]roporția [...] dintr-un interval de o oră nu poate depăși 20 %”, care descrie spațiul publicitar maxim admis, trebuie interpretată în sensul că, în împrejurări precum cele din cauza principală, aceasta nu este compatibilă cu includerea în spațiul publicitar a unor „secunde negre” care sunt cuprinse în intervalul dintre diferite spoturi publicitare și sfârșitul unei pauze publicitare?

⁽¹⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, p. 1).

A acțiune introdusă la 7 iulie 2014 – Comisia Europeană/Republica Finlanda

(Cauza C-329/14)

(2014/C 292/26)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, K. Herrmann și I. Koskinen)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 alineatul (1) din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor ⁽¹⁾ întrucât a omis să adopte sau, în orice caz, să informeze Comisia că a adoptat, în ceea ce privește partea continentală a Finlandei, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru transpunerea în legislația națională a articolului 2 punctul 2 și a articolului 9 alineatul (1) din această directivă, iar în ceea ce privește regiunea Ahvenanmaa, actele cu putere de lege și actele administrative necesare transpunerii acestei directive în legislația națională;
- obligarea Republicii Finlanda, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la o plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 19 178,25 euro începând cu data pronunțării Hotărârii Curții de Justiție în contul „Resurse proprii ale Uniunii” având în vedere faptul că nu și-a îndeplinit obligația de comunicare a măsurilor de transpunere a unei directive în legislația națională, adoptate în urma unei proceduri legislative,
- obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 9 iulie 2012.

⁽¹⁾ JO L 153, p. 13.
